

Лікування епілепсії

Протокол лікування епілепсії у дорослих ухвалений [наказом МОЗ](#) «Про затвердження та впровадження медико-технологічних документів зі стандартизації медичної допомоги при епілепсіях» від 17.04.2014 № 276.

Протокол лікування епілепсії визначає основною метою домогтись повного припинення нападів, оскільки вони негативно впливають на здоров'я пацієнта. Окрім того, судомні напади можуть супроводжуватись його травмуванням. Тому лікування триває щонайменше 2 роки (досить часто – до 5 років) від дня останнього судомного нападу.

Якщо ж повного припинення нападів досягти не вдається, важливо, щоб їх частота та тривалість були зведені до мінімуму.

Результат лікування багато в чому залежить від ефективної взаємодії між лікарем та пацієнтом, а також членами родини пацієнта. Саме за таких умов лікар зможе переконати пацієнта приймати ліки з дотриманням схеми лікування.

Лікування епілепсії проводять в спеціалізованих неврологічних закладах за наступними принципами:

1. При постановці діагнозу епілепсії та наявності двох або більше епілептичних нападів розпочинають лікування протиепілептичними препаратами.
2. Після першого епілептичного нападу призначають протиепілептичні препарати в наступних випадках:
 - якщо хвороба дебютувала з епілептичного статусу;
 - якщо є впевненість, що пацієнт страждає на ідіопатичну генералізовану епілепсію;
 - якщо доведена наявність епілептичних нападів в анамнезі;
 - якщо наявна неврологічна патологія, яка провокує судомні напади.
3. Протокол лікування епілепсії рекомендує призначати протиепілептичні препарати (*далі* – ПЕП) залежно від типу нападу, синдрому епілепсії, віку та статі хворого, наявності супутньої патології.
4. Призначають ПЕП першої лінії в якості монотерапії. В разі неефективності – залежно від ситуації, переходять за схемою на інший ПЕП першої лінії, або призначають два протиепілептичних препарати. В разі, якщо лікування виявилось ефективним, пацієнт приймає його впродовж, щонайменше, 2-3 років.
5. Завжди важливо діагностувати етіологію епілепсії та розпочати усунення етіологічного чинника. Якщо на початку захворювання цього зробити не вдалось, варто продовжувати пошуки після початку лікування, навіть якщо це лікування є успішним.
6. В стані стійкої ремісії продовжують підтримуючу терапію.

Пацієнти з епілепсією за протоколом можуть потребувати нейрохірургічного лікування в разі, якщо при проведенні томографії було виявлено морфологічне вогнище, у пацієнтів з тривалою епілепсією в процесі повторного обстеження виявлена динаміка морфологічного вогнища чи фармакотерапія не дає результатів.